

Jeg har også noteret mig, stadig fra Kristeligt Dagblad fra 22. januar, at hr. Espersen sådan set er ligeglad med, hvordan statsministeren vil løse problemerne i Grønland. Om han vil vride armen om på landsstyreformanden, Hans Enoksen, eller om han vil lave en særlov, er statsministerens eget ansvar, bare der sker noget med det samme, har hr. Søren Espersen udtalt.

Nu har jeg aldrig set bevis på, at fattigdom og tunge sociale problemer kan løses med store retoriske øvelser som dem, hr. Søren Espersen excellerer i her.

Jeg tror ikke, vi er uenige i Folketinget bredt, at der er sociale problemer i Grønland, som skal løses, og det mener jeg også debatten her i dag har vist. Men det er for SF vigtigt, at løsningerne skal foregå i samarbejde med de grønlandske myndigheder. Det er sådan set også i overensstemmelse med det, vi sagde ved den seneste forespørgselsdebat, vi havde omkring de her forhold.

Vi er bekendt med, at oppositionen i Grønland, bl.a. IA, i marts måned har fremsat forslag om, at alle partier i Folketinget arbejder sammen om at udrydde børnefattigdom og indtil da at beskytte ethvert barn mod de negative følger for dens udvikling; når det vokser op i økonomisk knaphed. Problemet er, at der tilsyneladende ikke er flertal i Landstinget for forslaget, og det er de demokratiske spilleregler, der er. Man kan fremsætte sine ønsker og sine tanker, men vi har jo i et demokrati og folkestyre nogle regler, der indebærer, at vi jo altså ikke kan diktere tingene, men man skal finde et flertal.

Derfor kan jeg da også kun håbe på, at nu, da det siddende landsstyre har kastet håndklædet i ringen og har udskrevet valg, at et nyvalgt Landsting vil gå seriøst til opgaven om at skabe bedre vilkår for de grønlandske børn med langt større ildhu, end tilfældet har været for det nuværende landsstyre.

Til sidst vil jeg sige, at jeg har lyttet lidt og læst i pressen den senere tid, og jeg er blevet en smule i tvivl om, hvorvidt det er en enig regering, vi har her i dag, eller det ene regeringsparti er knap så enig med det andet, som det kunne være, men det får vi vel afklaret ved de efterfølgende ordførerskaber.

Kl. 11:12

Formanden:

Tak. Så er der en kort bemærkning fra hr. Søren Espersen.

Kl. 11:12

Søren Espersen (DF):

Det første spørgsmål, jeg vil stille til SF's ordfører, som nu begynder at tale om fattigdom som et problem, er: Er Grønland et fattigt land?

Altså, jeg er godt klar over, at der kan være mindrebedemlede rundtomkring i forskellige samfund, men er Grønland gennemgående et fattigt land? Det må der kunne svares på. Det blev ligesom sagt, at det er fattigt. Vel er det ej. Min holdning er, at Grønland er et velstående land med alle muligheder, men at man bare har prioriteret forkert. Jeg mener slet ikke, at fattigdom er det, det drejer sig om. Det er nemlig i myndighedernes indgriben eller mangel på indgriben, at problemerne ligger.

Men altså, de to ting: Er det ikke der, hvor problemerne ligger, og er Grønland et fattigt land?

Kl. 11:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:13

Kristen Touborg (SF):

Nu er det at være fattig jo noget, som er relativt. Man er nødt til at tage forskellige vinkler i betragtning, og derfor er det ikke så enkelt at sige, hvornår et land er fattigt, eller hvornår en familie er fattig. Det er jo under forskellige forhold. Men jeg vil meget gerne sige, at jeg i lighed med oppositionen i Grønland klart mener, at der først og fremmest er tale om et fordelingsspørgsmål.

Kl. 11:13

Formanden:

Hr. Søren Espersen.

Kl. 11:13

Søren Espersen (DF):

Svar nu lige på det, der bliver spurgt om. Jeg taler om Grønland som samfund. Er Grønland som samfund et fattigt samfund? Det er jo det, der bliver spurgt om.

Det kan godt være, at der er nogle familier hist og her, der er fattige. Det er jeg udmærket klar over. Vi har også her i Danmark nogle, som er utrolig lidt bemidlede, men det er ikke det, vi taler om. Jeg taler om Grønland som samfund, og der vil jeg have SF's ordfører til at erkende, at det grønlandske samfund er fuldstændig lige så velhavende relativt som Danmark, som Sverige, som Færøerne, som Norge, som Island – måske et dårligt eksempel lige nu – som alle de lande, som vi normalt sammenligner os med. Det er det, jeg vil have SF's ordfører til at erkende, så